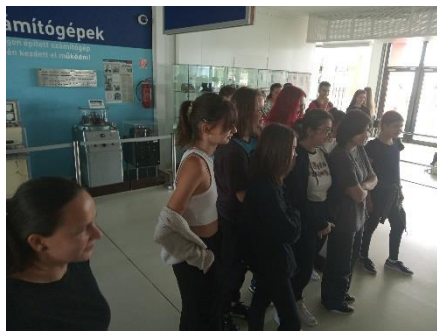

Szegedtől... Mártélyig...

a 10/c osztálykirándulása

Ebben az évben sajnos nem úgy alakult, ahogy osztályfőnökünk és mi elterveztük osztálykirándulásunkat. Az eredeti tervek szerint Ópusztaszerre és Mártélyra mentünk volna, de másképp alakult.

De azt gondolom, minden rosszban van valami jó. Így, új tervekkel és célokkal is egy igen tartalmas, érdekes, közösségépítő kiránduláson vehetünk részt.

Szegeden az Agórában az informatika történetét ismerhettük meg, játszhattunk régi számítógépeken régi programokkal. Izgalmas kísérletekben vehetünk részt.

Utána a Para parkban nem túl nagy eredménnyel szabadulósobákból próbáltunk meg kijutni, bizony volt, hogy csak segítséggel sikerült. Majd szabadprogramként az Árkádba mentünk egy rövid időre.

A nap folyamán Tram trainnel és autóbusszal utaztunk az egyes települések között.

Délután pedig Mártélyra mentünk a Bodnár Bertalan Oktató központba. Itt szabad programok voltak. Sokat beszélgettünk, kártyáztunk, társasjátékoztunk, bújócskáztunk. Nagyon jó hangulat volt, szerintem mindenki jól érezte magát.

Vacsorára disznópaprikás főtt bográcsban. Mikor elkészült, mellé galuskát és csemege uborkát fogyasztottunk.

A végén pedig finom süteményt ettünk.

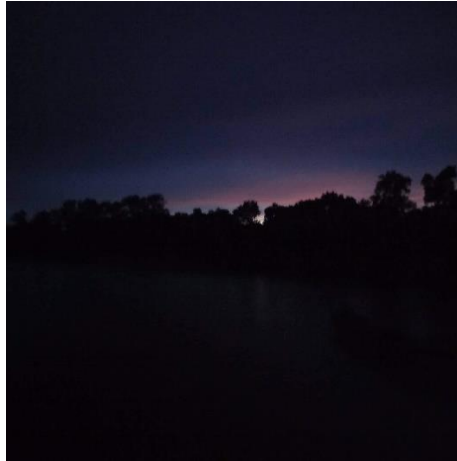
Másnap jó hangulatban telt a délelőtt, sokat beszélgettünk, zenét hallgattunk, aki akart kártyázott. Majd hazatértünk Hódmezővásárhelyre.

Bereczki Dávid 10/c.

Osztálykirándulás

A 10/C idejű kirándulás a hódmezővásárhelyi nagyállomáson kezdődött, ahol lepakolhattuk táskáinkat. Miután megérkezett a tram train és mindenki felküzdötte magát eme csodás járműre, elfoglalta helyét elindultunk. Az út jó hangulatban telt, talán egy kicsit túl hangosra is sikeredett, de ha a 10/C-ről van szó ez alaphangnak számít. Miután megérkeztünk a Szegeden a célállomáshoz és megnéztük nem-e hagyunk ott valakit, elindultunk az Agórába. A kiállítás kezdetét megelőzően volt egy kis szusszanásnyi időnk, amit mindenki kedve szerint tölthetett el. A bemutató elején megismerkedhettünk az elsőgenerációs számítógépekkel és kommunikációs eszközökkel, majd ezután mindenkinek lehetősége adódott a 90-es évekbeli játékokkal (Super Mario, Donkey Kong stb...) játszani, ami szerintem mindenkinek nagyon tetszett. Miután itt végeztünk, izgalmas, látványos fizikai kísérleteket nézhettünk meg. Ennek végeztével az osztály két csoportra vált szét és kezdetét vehette az osztálykirándulás számomra legizgalmasabb része. A csapat egyik fele az Exit Game nevezetű szabadulószobába ment, még a másik fele a Paraparkba. Amikor megérkeztünk, elmondták a fontosabb információkat és kaptunk egy walkie-talkie-t, amin keresztül néha információt vagy éppen segítséget kaptunk. Mikor becsukták utánunk az ajtót kicsit el voltunk veszve, de a kezdeti sokk után már gördülékenyen haladt a munka. Az egész kiránduláson a szabadulószoba tetszett a legjobban, jó volt a barátokkal együtt lenni, és az egyik feladvány után a másikat megoldani, de a legjobb érzés az volt, amikor hallottuk, ahogy a zár kattan és kinyílik a lakat. Bár a végén nem sikerült kijutnunk, de ez nem szegte a kedvünket, szerintem ez mindenkinek egy maradandó emlék marad. Miután egyesek kiszabadultak, másokat kiszabadítottak, az Árkád felé vettük az irányt, ahol a maradék időt eltölthettük. Az Árkád és a tram train megálló közötti, igen hosszú és fárasztó út megtétele után, felüdülés volt leülni. A visszaút sokkal csendesebben telt, ami köszönhető a sok program és a még annál is több sétának. Miután megérkeztünk a buszpályaudvarra és bár körülményesen, de sikeresen feljutott az egész osztály a buszra, a Mártélyra vezető út is csendben telt viszonylag. Leszállásunka követően, természetesen elkezdett esni az eső, hát mikor máskor, ha most nem, de végül eljutottunk a szállásunkig, ami a Bodnár Bertalan Oktatóközpont volt. Érkezés után mindenki magához vette csomagjait és elosztottuk a szobákat és feltérképeztük a területet, amíg el nem készült a vacsora. Minden nagyon finomra sikeredett és bár nem maradt sok hely, egy kis sütivel azért mégis megkoronáztuk a vacsorát. Az est fénypontjaként, váltott műszakokban elmosogattunk és innentől kezdve, mindenki azt csinálhatott, amit

szeretett volna. Nálunk ez bújócskából, társasjátékból, kártyázásból és beszélgetésből állt. Az este folyamán alvásból volt a legkevesebb amit reggel szerintem mindenki megérezett, de megérte mert egy eseménydús kirándulást zárhattunk le.

Klivinyi Kitti 10.C

A 10.C osztálykirándulása

Eredetileg az osztály Ópusztaszerre ment volna biciklivel, de a rossz időjárási körülmények miatt ez nem valósulhatott meg. E tény szomorúan vettük tudomásul. DE! Összeállított az osztályfőnökünk egy még az eredetinel is jobb programokból álló kirándulást. Reggel tt-vel mentünk Szegedre, ahol az Agórába vezetett utunk. Itt megtekintettünk egy informatikatörténeti kiállítást, amit mindenki árgus szemekkel nézett végig. A kiállítás végén játszhattunk olyan ősrégi számítógépes játékokkal, amelyekkel szüleink játszottak gyermekkorukban. Ez egyébként nagyon érdekes volt, csak kár, hogy nem találtuk a FIFA nevű focis játékot. Ez kicsit elszomorított minket, de se baj. Ezután fizikai kísérleteket tekinthettünk meg. Utána mentünk tovább! Kirándulásunk ezen pontján osztályunk szétvált. Szabadulósobába mentünk, de két különböző helyre. Miután megtaláltuk a játék helyszínét, gyors eligazítás után kezdődhetett is a játék. Mind a három fiú, aki ott volt a kirándulás ezen pontján, egy szobába ment. Sokáig vergődöttünk a sráccal, mire el tudtunk indulni egy használható nyomon, de sikerült! Megannyi gondolkodás után sem jutottunk nagyon semmire se, de nem adtuk fel! Majdnem sikerült kijutni...dehogy, még most is ott lennénk ☺ Egyébként élvezte az egész osztály, hiszen jó csapatépítő volt. Miután agyilag teljesen elfáradtunk, elmentünk az Árkádba. Itt mindenki azt csinált, amit akart. Mi Döncivel jó magyar módjára elmentünk enni egy jót. A lányok pedig vásároltak csomó csajos dolgot. Az Árkád után visszajöttünk Vásárhelyre, utána átbuszoztunk Mártélyra, hiszen ott volt a szállásunk. (Az ópusztaszeri biciklitúra miatt már oda volt lefoglalva) Miután átvettük a szobákat, szabadfoglalkozás volt vacsoráig. Ez idő alatt társasjátékoztunk, beszélgettünk. Dávid és az ő szülei főzték meg nekünk az ételt, amit mindenki jóízűen elfogyasztott. Természetesen vacsora közben és után telefonról követtük a Fradi EL meccsét, amit megnyert 1-0-ra! Ez jó hangulatot adott az esténknek. Étkezésünk után bújócskázni mentünk igazi tizedikesek módjára. A nagy játék közben elhagytam a telefonom. Fantasztikus csapatépítőnek szolgált megkeresni azt, de szerencsémre Dorka megtalálta! Köszö Dorka! Változó volt, hogy ki mivel ütötte el az estéjét. Én és a barátaim felelsz vagy merszezéssel, illetve beszélgetéssel és énekléssel töltöttük el ezt a szórakoztató estét. Reggel kelés után összepakoltunk és hazajöttünk. Összességében jó hangulatban telt el ez a kirándulás. Mondjuk ezekkel az emberekkel nem is telhetett volna el másképp!

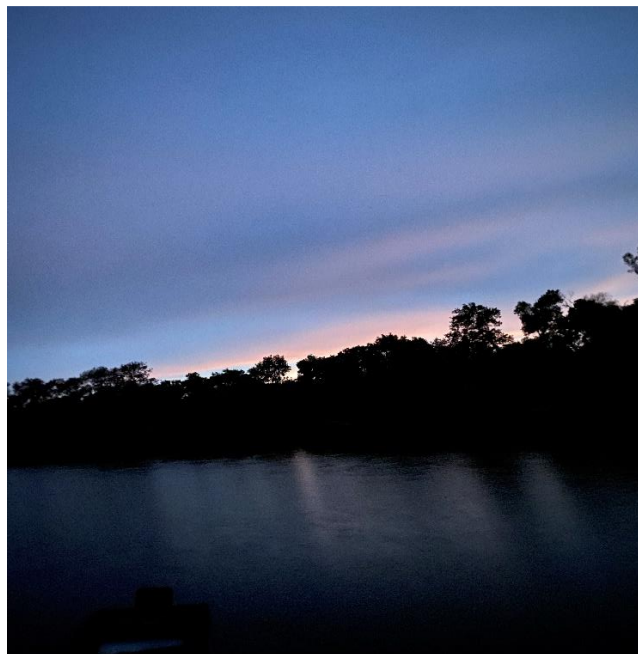
Pletka Levente Attila 10.C

Osztálykirándulás

Az idei évben a kirándulás a 10. C osztály számára két kerekű jármű helyett többkerekűre sikeredett. Így a nagy állomásnál kezdtünk. Ott a csomagjainkat bepakolhattuk az autókba és elindultunk a tram train megállóba, ami nem kis hangzavarral járt, de ez már megszokott. 8:30-kor szinte üres tram train járatán indult a kirándulásunk. Ahogy haladtunk az úticélunk felé a hangulat is növekedett annak ellenére, hogy az ég borús volt útközben még talán el is kezdett cseperegni az eső. Szerencsére mire beértünk Szegedre már ragyogott a nap. Első állomásunk a szegedi Agóra ahol az informatikatörténeti kiállítást figyeltük érdeklődve. A kiállítás végén alkalmunk volt régi számítógépes játékokkal játszani, ilyen volt például a Super Mario, Donkey Kong (pont úgy mint a Pixel című filmben). Majd izgalmas látványkísérleteket néztünk egy másik teremben. A második úticélunkra ketté kellett válnia az osztálynak ugyanis választani lehetett két szabadulószooba között. Az egyik csoport az Exitgame nevezetű helyre ment, a másik fele pedig a Paraparkba. Mivel én a Paraparkban voltam így csak arról tudok véleményt mondani. Igazából ijesztőbbre számítottam, de élveztem az ott töltött perceket. A szobába lépés előtt elmondták a szabályokat és kaptunk egy walkie talkie-t. Ezt be kellett vinni magunkkal és 10 percenként kaptunk rajta segítséget. Az elején egész gyorsan sikerült átjutnunk egy másik szobába, de aztán sajnos kezdett nehezedni és az idő is nagyon gyorsan telt. Egy óránk volt kijutni, ami bentről sokkal kevesebbnek tűnt. Végül nem sikerült kijutnunk, de ez nem lombozta le senki kedvét. Ezután az Árkád felé vettük az irányt ahol fél óránk volt nézelődni és vásárolni. Kis sétával odaértünk a szegedi vasútállomásra ahol tram train-nel visszautaztunk Hódmezővásárhelyre. A buszpályaudvarról busszal indultunk tovább Mártélyra. Amikor leszálltunk a buszról sajnos az eső is elkezdett esni a szállásig nem kicsit áztunk meg. A szálláshelyünk a Bodnár Bertalan Oktatóközpontban volt. Ott elhelyezkedtünk a szobákban, felfedeztük a területet, átöltöztünk és kényelembe tettük magunkat egészen vacsoráig. A vacsora nagyon finomra sikeredett, köszönet érte Dávid szüleinek utána sütit is ehettünk ami Kitty szüleinek köszönhető. Este étkezés után felváltva mosogattunk, elpakoltunk majd azt csinálhattunk amit szeretettünk volna, persze bizonyos kereteken belül. Lehetett bújócskázni, kártyázni, társasjátékozni és voltak akik csak beszélgettek. Hajnalig ébren voltunk és csak beszélgettünk, zenét hallgattunk, élveztük egymás társaságát. Picit nehéz volt az ébredés, de szerencsére Tanárúr kávéja felpörgette reggelünk. A bőséges reggelit közösen fogyasztottunk el. Közös pakolás után indulásra készen kanapén ültünk és az indulásra vártunk. A szülők segítségével autókkal indultunk a városba. Összefoglalva élvezetes kiránduláson vagyunk túl, érdekes programokkal. Bár ez

a „B” verziós kirándulás volt az esős időjárás miatt, azt kell mondjam így is élvezetes volt és örültünk, hogy együtt lehettünk.

Sajti Vivien 10.C

Osztálykirándulás

2022.09.15.-16.-án volt az osztálykirándulásunk, úgy volt, hogy Ópusztaszerre biciklizünk ki, de sajnos nem jött össze. Így Szegedre mentünk át, ami nagyon kalandosra sikeredett. Először is egy Természettudományi Múzeumba mentünk, ami nem volt rossz. Majd szabadulósobákba vezetett az utunk, ahol nagyon jól éreztük magunkat. A csapatunkban 4-en voltunk, de nagyon okosan és bátran megcsináltuk a pályát. Jázmin bátorsága nélkül nem ment volna, Ő nyúlt be és mászott minden sötét és kicsi helyre. Persze a hangunkat nem fogtuk vissza, és a szerencsétlenségünket se hagytuk el, nyilván a mi vokitokink merült le. Két síkítás közben szóltak, hogy „lányok kicsit halkabban” majd a válaszuk „jóóóóóó, de nagyon félüünk”, választ már nem kaptunk rá. Nagyon jó volt, élveztük az egészet. Ezután az Árkádba mentünk, ahol Laurával és Flórával elmentünk kajcsizni. Itt összefutottunk a fiúkkal és a többi lánnyal, majd közösen mászkáltunk. Mikor mindenki végzett indultunk a nagyállomásra a Tramihez, és vissza mentünk Vásárhelyre, ott gyorsnak kellett lennünk, mert éppen elértük a buszt. Majd átértünk Mártélyra ahol a buszról leérve eláztunk, kicsit szenvedve de odaértünk. Nagyon tetszett a szállás, főleg, hogy miénk volt a legnagyobb. Szépen hoztuk a formát

és rendezkedtünk, de megoldottuk. Megvacsiztunk, jó volt, aztán elmosogattunk Dorkával és Flórával. Utána, Jázminnal elkezdtek a bújócskát, rögtön mindenkinek kedve lett játszani. Csoportokat csináltunk és lementünk, az első kört mi nyertük(Jázi, Lala és Én). Nagyon sokat nevettünk. Miután meguntuk, felmentünk. Mi letusoltunk, a fiúk átjöttek, Felelsz vagy Mersz játékot játszottunk. Innentől elszabadult az este...majd mikor már kicsit lenyugodtunk át mentünk a kis szobánkba,Dorka magán koncertet tartott, ahol Laura volt a DJ, Jázi és én a háttér táncos, de Dorka vitte az egészet. Másnap fáradtan de összepakoltunk, feltakarítottunk, és elindultunk haza. Nyilván a kemény mag busszal ment haza. Én úgy gondolom nagyon jó volt az osztálykirándulás, és mééééég sok ilyen szeretnék. Nagyon jó volt a társaság, este többen is átjöttek a szobánkba és bandáztunk. **ŐSZINTE RÉSZVÉTÜNK,HOGY TANÁR ÚR A MELLETÜNK LÉVŐ SZOBÁBAN ALUDT.** De mi annyira jól éreztük magunkat.

Dezső Dorina 10.C